

MELDING FRA KOMMISSJONEN TIL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, DEN EUROPEISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE KOMITÉ OG REGIONKOMITÉEN

Et rammeverk for klima- og energipolitikken i perioden 2020-2030 – sammendrag av innhold

Denne meldingen fastsetter et rammeverk for EUs framtidige energi- og klimapolitikk og iverksetter en prosess som vil føre til en felles forståelse av hvordan disse retningslinjene vil bli videreført i fremtiden.

Hovedtrekkene av rammeverket:

- **Mål for reduksjoner i klimagassutslipp**

Kommisjonen går inn for et bindende reduksjonsmål på 40 prosent (sammenliknet med 1990-nivå) hvor alle utslippskutt skal gjennomføres i EU uten bruk av internasjonale kreditter. [Europakommisjonen regner](#) at tiltak knyttet til oppnåelse av 2020-målene vil bidra til 32 prosent utslippskutt i 2030 i forhold til 1990-nivå, og mener dette indikerer at det bør være godt mulig å oppnå 40 prosent i 2030.

Det anslås at 40 prosent-målet vil innebære cirka 43 prosent kutt (sammenliknet med 2005-nivå) i kvotepliktig sektor under EUs klimakvotesystem. Ikke-kvotepliktig sektor vil måtte stå for ca. 30 prosent kutt (sammenliknet med 2005-nivå), noe som vil måtte fordeles mellom medlemsland etter en nærmere bestemt byrdefordeling.

Som et bidrag til å oppnå 40 prosent utslippskutt foreslås en økning av den faste årlige reduksjonen i kvotemengden på 2,2 prosent fra 2021, mot dagens 1,74 prosent som gjeler frem til 2020.

- **Mål på EU-nivå for fornybar energi**

Et klimagassreduksjonsmål på 40 prosent bør i følge Kommisjonen gi insentiv i EU til en andel av fornybar energi på minst 27 prosent i 2030. Derfor foreslår Europakommisjonen et mål om at minst 27 prosent av energiforbruket i EU i 2030 skal komme fra fornybare energikilder. Det foreslås at det ikke innføres bindende mål for andel fornybar energi for hvert enkelt land. Medlemslandene vil dermed ha fleksibilitet til å endre sine energisystemer i henhold til nasjonale forhold og preferanser.

Oppnåelse av fornybarmålet på EU-nivå skal sikres ved bruk av et nytt styringssystem basert på nasjonale energiplaner. Hvert medlemsland må beskrive sine planer for fornybar energi og hvordan disse skal nås. Dersom nasjonale planer skulle vise at EU ligger etter målsettingen vil flere tiltak bli vurdert.

- Energieffektivisering

Når det gjelder energieffektivisering ser det ikke ut til at 2020-målet vil bli nådd. Politikken på området vil bli nærmere vurdert etter at en evaluering av energieffektiviseringsdirektivet er gjennomført (etter juli 2014).

I hvert fall Kommisjonen anslår at et 40 prosent klimagassreduksjonsmål for 2030 vil kreve at det oppnås 25 prosent energieffektivisering. Europakommisjonen vil også vurdere om et energiintensitetsmål eller et energisparingsmål, eller begge deler, vil egne seg som 2030 mål.

- Reform av klimakvotesystemet

I dagens kvotemarked har det oppstått den store ubalansen mellom tilbud og etterspørsel. For å løse problemer som kan følge av uventede og plutselige endringer på etterspørselssiden, foreslår Kommisjon etablering av en markedsstabiliserende reserve i kvotemarkedet med virkning fra 2021. Tanken er så at kvoter frigis automatisk fra reserven der hvor antall kvoter i sirkulasjon faller under et visst nivå, eller i tilfeller hvor kvoteprisen over en viss tid vesentlig overgår gjennomsnittsprisen i en foregående periode.

- Sikre av konkurranse i integrerte markeder

En av Kommisjonens umiddelbare prioriteringer er å fortsette å få ferdig opp det indre energimarkedet for elektrisitet og gass. Et konkurransedyktig og integrert indre energimarked gir nødvendige miljø- og kostnadssignaler for å oppnå de energipolitiske målene på en kostnadseffektiv måte.

- Energipriser og kostnader

De siste årene har forskjeller i energiprisene mellom EU og mange viktige handelspartnere økt (blant annet mellom USA). Samtidig har EU lave operasjonelle energikostnader i forhold til output og verdiøkning. Hovedgrunnen er lav energiintensitet i EUs industrielle produksjon og satsing på produkter med høy verdiskapning. I tillegg har industrien reagert på høye energipriser med å bli mer energieffektive og har dermed klart å beholde en relativt gunstig

konkurransesposisjon. Det er ingen endring i handelsbalansen med USA når det gjelder industriproduksjon. Likevel har EU sett en tendens til omstrukturering i retning mindre energiintensiv industri siden 2005.

Analyser på de fleste sektorer viser liten effekt av energipriser og -kostnader på EUs konkurranseevne. Tiltak mot karbonlekkasje har vært vellykket, slik som fri allokering av klimakvoter til kraftintensiv industri. Siden alt tyder på økende energipriser i EU i tiden fremover vil Kommisjonen opprettholde systemet med karbonpriskompensasjon og legge frem utkast til beslutning om revisjon av karbonlekkasjelisten med de samme antagelser og kriteria.

- Forbedret energisikkerhet

Til å forbedre EUs energisikkerhet er det behov for innføring av tredelt næring: for det første er det i lys av den fallende olje- og gassproduksjonen nødvendig å utnytte i høyere grad EUs egne bærekraftige energisilker. For det andre må medlemstatene handle sammen for å diversifisere sine leverandører og kanaler for importert fossilt brennstoff. For det tredje er det nødvendig å øke innsatsen for å forbedre energiintensiteten i økonomien på en kostnadseffektiv måte og oppnå energibesparelse takket være energieffektive løsninger.

Den europeiske forvaltningen i forbindelse med 2030-rammeverk:

- Nasjonale planer for konkurransedyktig, sikker og bærekraftig energi

Europakommisjonen foreslår et nytt styringssystem basert på nasjonale planer for konkurransedyktig, sikker og bærekraftig energi. Medlemslandene skal utarbeide planer basert på retningslinjer som Kommisjonen skal utarbeide. Dette skal sikre en felles tilnærming fra medlemslandene. En interaktiv prosess mellom Kommisjonen og medlemslandene skal sikre at planene er tilstrekkelig ambisiøse, at de er konsistente og at de blir fulgt over tid. Planene skal, for eksempel, beskrive nasjonale målsettinger for ikke-kvotepliktige sektorer, fornybar energi, energieffektivisering, forsyningssikkerhet, forskning og utvikling, atomkraft, skifergass, og karbonfangst- og lagring.

Planene skal blant annet bidra til at EU når sine mål for fornybar energi og energieffektivisering. Samarbeid med naboland og regionale tilnærminger vil være viktig når planene utvikles. Planene bør være på plass i god tid før 2020 og bør minst revideres en gang før 2030.

- Indikatorer og mål for konkurransedyktig, sikker og bærekraftig energi

Nøkkelindikatorer for konkurransedyktig, sikker og overkommelig priset energi
Europakommisjonen foreslår nøkkelindikatorer for å vurdere fremskritt på klima- og energiområdet over tid og lage en faktabase som kan brukes om det blir nødvendig med tiltak. Indikatorene vil for eksempel være knyttet til forskjeller i energipriser med handelspartnere, forsyningsdiversifisering, egenprodusert energi og infrastruktur mellom medlemsland.

Karbonfangst- og lagring (CCS)

I meldingen pekes det på at det vil være viktig å øke innsatsen innen realisering av demonstrasjonsanlegg for CO₂-håndtering for å lykkes med EUs langsiktige mål om utslippsreduksjoner. CCS er antagelig eneste mulighet for å fjerne utslipp fra industrielle prosesser i stor skala. CCS kan også være en nøkkelteknologi innenfor kraftproduksjon. Mer forskning og utvikling samt demonstrasjonsanlegg er derfor meget viktige i det neste tiåret. Det vil være nødvendig med fortsatt og økt støtte finansiert fra inntekter fra aksjon av klimavoter. Medlemsland med fossile energireserver eller som er store forbrukere av fossil energi bør støtte CCS.

Kommisjonen ber om at Det europeiske råd og Europaparlamentet gir sin tilslutning til målet **for reduksjoner i klimagassutslipp** i løpet av 2014, slik at det formelt kan spilles inn som EUs bidrag til globale klimaforhandlingene tidlig i 2015.